

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

στον αδελφό μου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γραμμική Κ

35 Haritos Str., Kolonaki 106 75 Athens, Greece | +30 211 7100566 | www.gallerygenesisathens.com

Η μορφή στο καθαρό φως του είναι

Επιλέγοντας ως μέσα έκφρασης το νερό «για την υγρή γραφή σε χαρτί με αυθόρμητα συναισθήματα», τα λιάδια και τα μολύβια «για την αέναν μετατροπή της επιφάνειας σε δέρμα που αιτεί αδιάκοπα την αφή», ο Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος παρουσιάζει για πρώτη φορά μία ενότητα που τον απασχόλησε κατά τη διάρκεια πολλών ετών, καθώς δημιουργήθηκε με βασική ζωγραφική επιδίωξη την «αποπνευμάτωση του έργου τέχνης και τη δημιουργία ενός πνευματικού χώρου εντός του οποίου ο θεατής έχει τη δυνατότητα να αναπαυθεί και να αναζητήσει γαλήνη».

Ονομάζοντας συμβολικά την ενότητα «Γραμμική Κ» και υποδεικνύοντας μέσω εκείνης στον θεατή ότι το σύμπαν του πολυσιδούς ρυθμικού γραφισμού του -από όπου δεν λείπουν οι εκλεκτικιστικές αναμνήσεις σημαντικών δημιουργών όπως ο Turner, ο Kandinsky, ο Delaunay και ο Tàpies, ο Παρθένος και ο Αλεξίου-, δεν είναι τίποτε άλλο από την αέναν απόπειρα αποτύπωσης της «Μορφής στο καθαρό Φως του Είναι», καθώς «οι γραμμές αποτελούν λέξεις και οι λέξεις φέρουν το νόημα μιας βαθιάς διαλογιστικής ενόρασης», ο Καπετανόπουλος εισηγείται μια άλλη μορφή αναζήτησης του «είναι» μέσω της χειρωναξίας της ζωγραφικής του: για εκείνον το έργο «είναι το πρόχειρο χαρτί ενός ποιητή που σχηματίζει τις πρώτες λέξεις μέσα από βαθιά ενόραση μεταφέροντας με βλέμμα και τρόπο μεστό την ένθεη εικόνα της ζωής του όντος και του σύμπαντος».

Δημιουργώντας μικρότερες ή μεγαλύτερες ζωγραφικές αυτοτέλειες, μονοχρωματικά σχεδόν αφαιρετικά πεδία όπου συγκεντρώνονται και συνομιλούν με συναρπαστική μουσικότητα οι παύσεις, οι ενώσεις και οι διαδρομές ενός λιτού αλλά πλήρους αισθητικού ιδιώματος, ο Κωνσταντίνος Καπετανόπουλος προχωρά στη θεμελίωση ενός παρακείμενου τόπου, μιας περικλειστης αλλά φιλικής για τον μύστη της Αρκαδίας, ενός ρευστού αλλά επιτατικού αρχετυπικού πεδίου ύπαρξης σε έναν ευδαιμονικό πνευματικό χώρο που ποτέ δεν τρέπεται σε ολλοσχερή ουτοπία, καθώς η εμπειρία του συναισθήματος που μεταβάλλεται σε ζωγραφική πράξη συμβαίνει ως κάτι τυχαίο αλλά παντελώς ελεγχόμενο. Στο έργο του ζωγράφου που παραμένει ένα ανοιχτό σύμπαν επιστρατεύοντας άλλοτε την αυτόματη γραφή και άλλοτε τον εξωνυχιστικό έλεγχο του σχεδίου, η πυκνή γραμμή είναι η απελευθερωτική κοσμική ύλη που από μόνη της οργανώνει μορφές και σχήματα, εικόνες και μουσική, εμφανίζοντας «την ψευδαίσθηση της παρουσίας ενός αρχε-

We all know what light is;
but it is not easy to tell what it is.

Samuel Johnson

τυπικού Αρχιτέκτονα που πανθορά τα πάντα ενώ δεν μπορεί να βρεθεί πουθενά»: αυτό ακριβώς το αίνιγμα ωστόσο, είναι εκείνο που με ζωγραφικό τρόπο οδηγεί στο βασικό ζητούμενο της ενότητας, «το καθαρό Φως, που δίνει στη μορφή το χώρο και το χρόνο να αναπαυθεί στον εαυτό της». Το φως που για τον Κωνσταντίνο Καπετανόπουλο είναι ταυτόχρονα «ο δημιουργός, το δημιούργημα και η πράξη της δημιουργίας».

Η επιθυμία και κυρίως η ανάγκη της σημειωματικής αφήγησης της εικόνας του τόπου μέσα από την επίμονη ποιητική του ελάχιστου, θα σταματήσουν «όταν ο μίτος της Αριάδνης θα έχει χρησιμοποιηθεί», «όταν το νόημα της ύπαρξης -το αίνιγμα της Σφίγγας- θα έχει σχηματιστεί», απαντά ο Καπετανόπουλος στην ερώτηση για τον λόγο και τον τρόπο με τον οποίο επανέρχεται σήμερα σε παλαιότερες διαδρομές του, θυμίζοντας κατά κάποιον τρόπο τις επίπονες αναζητήσεις και αποκαλύψεις του Mick Maslen: «Όταν σχεδιάζουμε αντικείμενα, επιφάνειες και χώρους του κόσμου μας, σε μεγάλο βαθμό σχεδιάζουμε μια εμπειρία φωτός», σημειώνει ο Maslen. «Το θαυμαστό παράδοξο είναι ότι το φως παραμένει αόρατο αλλά καθιστά τα πράγματα ορατά. Ένα ζωγραφικό έργο υπάρχει ήδη σε υβριδική μορφή, καταμεσής ενός πεδίου εξερχόμενων και εισερχομένων σκέψεων και έγγυται απολύτως σε εμάς ο «τρόπος» να το καταστήσουμε ορατό. Παρατηρώ τα έργα μου καθώς τα συντάσσω, στους τοίχους του εργαστηρίου και στους τοίχους των γκαλερί, προσπαθώντας να διακρίνω τι «είναι», χωρίς εμένα και τις συντεταγμένες μου. Τα έχω δει και τα έχω μετακινήσει άπειρες φορές, επιχειρώντας να τα αντικρύσω κάτω από καλύτερο φως. Τους θέτω ερωτηματικά, όπως στον εαυτό μου. Ζουν και πεθαίνουν μπροστά στα μάτια και τις σκέψεις μου...Και καθώς φτιάχνω το έργο και στο μπροστινό μέρος του μυαλού μου σχηματίζονται σκέψεις για τη διαδραστικότητα του χρώματος, από το βάθος του πινάκα πηγάζουν αλλόκοτες σκέψεις, για το παράξενο μυστήριο της ζωής, για τη δυνατότητα να φτιάξω ένα αντικείμενο-μανιφέστο για το δικό μου εσωτερικό φως, για την φωτεινότητα του είναι που υπερβαίνει το χθόνιο».

Ιρις Κρητικού

Μάιος 2013

Form in the pure Light of Being

Choosing as his means of expression water, “for its fluid writing on paper with spontaneous emotions”; oils and pencils “for the perpetual transformation of a surface into a skin that constantly demands touch”; Konstantinos Kapetanopoulos presents for the first time a set of works, which have occupied him over many years, as they were created with a basic painting goal to “transubstantiate the work of art into an the intangible soul and to create a mental space, wherein the viewer has the capability to rest and to seek serenity”.

He calls this set “Linear K”, using this symbolism to intimate to the viewer that the universe of his manifold rhythmic graphic artistry - with eclectic recollections referencing major artists such as Turner, Kandinsky, Delaunay and Tàpies, Parthenis and Alexiou — is no less than an eternal endeavour to imprint the “Form in the pure Light of Being”; because “lines constitute words and words bear the meaning of a deep wellspring of meditative insight”, Kapetanopoulos proposes a different form of exploring “being” through the labour of his painting: in his view the work “is the jotting paper of a poet, formulating his first words by in-depth insight, conveying through glance and seasoned manner the divinely inspired image of the life of the being and the universe”.

By creating smaller or larger painted self-sufficient entities, almost monochromatic abstract fields, where the pauses, unions and paths of a spare yet comprehensive aesthetic idiom gather and converse with each other in engrossing musicality, Konstantinos Kapetanopoulos proceeds to set the foundations for an adjacent locus: an enclosed Arcadia, amicable to its initiates; a fluid yet intensive archetypal field of existence in a felicitous mental space, which could never be transmuted into a total utopia, as the experience of an emotion, which transforms into the act of painting, occurs in an entirely random yet wholly controlled manner. In the painter’s work, that remains an open universe, which at times mobilizes automatic writing and at other times a thorough control of draughtsmanship, a thick line is liberating cosmic matter, which in and of itself organizes forms and shapes, images and music, giving rise to “the illusion of the presence of an archetypal Architect, who is all-seeing but who cannot be found anywhere”: it is precisely this enigma, however, that through painting leads to the basic thing sought by this art set, “pure Light, which gives to each form the space and time to repose in itself”; light, which Konstantinos Kapetanopoulos regards as being simultaneously “the creator, the creation and the act of creating”.

We all know what light is;
but it is not easy to tell what it is.

Samuel Johnson

The desire and mainly the need to elucidate the narrative of the image of a locus through the persistent poetics of the minimal, can only draw to a close “when Ariadne’s ball of thread has been utilised”, “when the meaning of existence - the riddle of the Sphinx - has been formulated”, responds Kapetanopoulos to a query into the reason for and the manner in which he now returns to paths he has previously taken, bringing to mind, to some extent, the manner of the painstaking quests and discoveries made by Mick Maslen: “When we draw the objects, surfaces and spaces of our world, to a great degree we draw an experience of light”, Maslen notes. The wonderful paradox is that light remains invisible yet renders objects visible. A painted work exists already in some hybrid form, in the midst of a field of incoming and outgoing thoughts and the “manner” in which we can render it visible is entirely up to us. Maslin observes his works as he composes them, on the walls of his studio and the walls of galleries, attempting to discern what “is”, without himself and his own coordinates: “I have looked at them and I have moved them an infinite number of times, attempting to face them under the best possible light. I pose questions to them, as I do of myself. They live and die before my eyes and my thoughts... And as I make a piece and at the forefront of my mind thoughts are formed concerning the interactivity of colour, from the depth of the painting, weird thoughts spring forth, about the strange mystery of life; my capacity to make an object / manifesto for my own internal light, for its luminosity is what transcends this earth”.

Iris Kritikou
May 2013

Η μορφή στο καθαρό φως του είναι
Pastel and pencil on waxed paper, 178x100 cm

Here is everything I need

Oil and pencil on waxed paper, 60x100 cm

The light sight of the dark

Oil and pencil on waxed paper, 60x100 cm

The dark sight of the light

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Homage to N.A

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Blue I

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Handmade horizon

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Grey I
Past, Present & Future
Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

«But it is not easy to tell what it is...»

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Highway to eternity

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Hand baggage

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Linear K

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Rites of Passage

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Desert Island

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Homage to Kandinsky

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Another route to eternity

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Homage to Delaunay

Oil and pencil on waxed paper, 180x100 cm

Rise and shine
Oil and pencil on waxed paper, 180x100 cm

Et in Arcadia ego

Oil and pencil on waxed paper, 118x100 cm

White spirit

Oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Κωνσταντίνος Δ. Καπετανόπουλος

Ανδραβίδα 1961

Ζωγραφική στη Σχολή της Ι. Οικονομίδου, υποκριτική στη Σχολή Δ. Βεάκη και σκηνοθεσία στη Σχολή της Ε. Χατζίκου.

Ατομικές Εκθέσεις:

- 2008 «Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον» Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών (Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία)
- 2008 Δήμος Πυλίνης, «Μνήμες»
- 2003 Γκαλερί ΙΡΙΣ Μαρίζα Καλογεροπούλου Φασσιανού, «Μυθοπλασία - Προφητεία»
- 2002 Πολιτιστικό Κέντρο Κυπριάδου

Συμμετοχή σε Ομαδικές Εκθέσεις:

- 2009 «Η Ανθρώπινη Μορφή στην Τέχνη» «Τεχνόπολις» Δήμου Αθηναίων
- 2007 Μουσείο της Πόλεως της Μόσχας, «Απόψεις της Αθήνας από Σύγχρονους Έλληνες Ζωγράφους»
- 2006 Αίθουσα Τέχνης «Επίπεδα»
- 2005 Λευκωσία, Πύλη της Αμμοχώστου, «Απόψεις της Αθήνας από Σύγχρονους Έλληνες Ζωγράφους»
- 2004 Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών (Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία) «Απόψεις της Αθήνας από Σύγχρονους Έλληνες Ζωγράφους»
- 1989 Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων αίθουσα Κωστή Παλαμά
- 1983 Εκθεσιακό Κέντρο Δήμου Πειραιά

Συλλογές:

Δημαρχιακό Μέγαρο του Δήμου Αθηναίων, Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών (Ίδρυμα Βούρου - Ευταξία), ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Konstantinos D. Kapetanopoulos

Adravida, Greece, 1961

I studied fine arts at I. Economidou's School of art, acting at the Veaki School and direction at the Chatzikos School of movies.

Solo Exhibitions:

- 2008 Museum of the City of Athens (Vouros-Eutaxias Foundation), "Past, Present and Future"
- 2008 Municipality of Pilinis, "Memories"
- 2003 Iris gallery Mariza Kalogeropoulou Fassianou, "Mythoplassia - Prophecy"
- 2002 Kypriadis Cultural Centre

Participation in Group Exhibitions:

- 2009 "Η Ανθρώπινη Μορφή στην Τέχνη», "Technopolis" City of Athens
- 2007 Museum of the City of Moscow "Views of Athens by Contemporary Greek painters"
- 2006 Art gallery "Epipeda"
- 2005 Nicosia, Gate of Famagusta, "Views of Athens by Contemporary Greek painters"
- 2004 Museum of the City of Athens (Vouros-Eutaxias Foundation), "Views of Athens by Contemporary Greek painters"
- 1989 Athens Municipal Cultural Centre
- 1983 Piraeus Municipal Cultural Centre

Selected collections:

Municipality of Athens, Athens City Museum (Vouros Eutaxias Foundation, in private collections in Greece and abroad.

Ευχαριστίες

Επιμέλεια έκθεσης: **Ιris Κριτικού**

Σεληδοποίηση καταλόγου: **Κώστας Κωστόπουλος**

Εκτύπωση: **Γ. Κωστόπουλος Γραφικές Τέχνες**

Κείμενο: **Ιris Κριτικού**

Μετάφραση κειμένου: **Σούζαν Αποστολάκη**

Φωτογραφίες έργων: **Οδυσσέας Βαχαρίδης**

Κορνίζες έργων: **Φώτης Μπαρούτσος**

Εξώφυλλο: **“Γραμμική Κ”**, oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Acknowledgments

Curator: **Iris Kritikou**

Catalogue's Design: **Kostas Kostopoulos**

Technical supervision, production: **G. Kostopoulos, graphic arts**

Text: **Iris Kritikou**

Translation: **Susan Apostolakis**

Photography: **Odysseas Vacharidis**

Frame of paintings: **Fotis Baroutsos**

Cover: **“Linear K”**, oil and pencil on waxed paper, 50x100 cm

Το έργο τέχνης είναι χαρά, γιατί είναι ένα μονοπάτι προς την ευδαίμονα Χώρα της Αρκαδίας.

Πολλές φορές ο δρόμος προς την ποίηση και τη δημιουργία της περιέχει όλα τα συναισθήματα, χαρά, λύπη, ανησυχία, αβεβαιότητα, ικανοποίηση. Αυτό που έχω μάθει είναι ότι χωρίς έρευνα και αγώνα τίποτα δεν είναι κατορθωτό. Αγώνα σε πνευματικό και υλικό επίπεδο.

Είμαι πολύ ευτυχής όταν με τους συνεργάτες μου ενωνόμαστε ως συγκοινωνούντα δοχεία πνευματικής και ψυχικής επικοινωνίας που δεν χρειάζεται να εξηγούμε πάντα ο ένας στον άλλον τι θέλουμε. Σε αυτήν ιδιαίτερα την έκθεση παρουσιάζω για πρώτη φορά «την ψίχα της ψυχής μου» και γι' αυτό νιώθω πολύ μεγάλη χαρά. Θέλω λοιπόν, να ευχαριστήσω πρώτα απ' όλα την Ίριδα Κριτικού επειδή διείσδυσε στο άβατο του πνεύματός μου με ευγένεια και με την ικανότητα που τη διακρίνει να γνωρίζει την ουσία χωρίς να σπαταλιέται σε περιττά λόγια. Κατόπιν τον Γιώργο Τζάνερη γιατί με το μαγικό άγγιγμα της παρουσίας του και την επαγγελματική του οξυδέρκεια λειτουργεί ως από μηχανής θεός. Το Μάριο Βουτσινά για τις ανεκτίμητες συμβουλές του και τη συμπαράστασή του.

Τέλος, ευχαριστώ για πρώτη φορά έναν πολύ παλιό φίλο χωρίς τον οποίο δεν θα ήμουν εδώ ως επαγγελματίας ζωγράφος τον Νίκο Νακόπουλο, έναν σεμνό και ειλικρινή φίλο. Χωρίς τον Νίκο αυτή η έκθεση δεν θα μπορούσε να γίνει. Επίσης ευχαριστώ θερμά, όλους όσους εργάστηκαν για την πραγματοποίηση αυτής της έκθεσης.

The work of art is joy, because it is the path to the blissful Land of Arcadia.

Most of the time the path to creation contains all kind of experience, joy, sadness, worry, uncertainty, satisfaction. What I have learned throughout my life is that without mental investigation and struggle, nothing can be achieved. Is a struggle in any spiritual or material level.

I feel very fortunate to have the opportunity to work with people with whom I have not to say a lot and despite that they know what is within my mind or what I wish for, and to share with them essential moments of silence. In this particular exhibition I present for the very first time what I call “the essence of my soul”.

First of all I would like to thank Ms Iris Kritikou because with the gentleness of her character and her ability to know what is substantial in a work of art she realised the source of my poetry within my mind. Secondly Mr Yiorgos Tzaneris, because with his magic touch and his professional insight he knows what is correct at the right time. I would like to thank Mr Marios Voutsinas for his invaluable advice and support.

Last but not least, for the very first time I would like from the very depths of my heart to express my gratitude to a very old friend of mine Mr Nikos Nakopoulos, a humble and sincere friend. Without Nikos this exhibition would not have ever happened. Finally, I thank everyone that worked towards the realization of this exhibition.

Χορηγός

Δικηγορικό Γραφείο
Νίκου Νακόπουλου

KONSTANTINOS KAPETANOPOULOS